

[Automatisk tekstet av Autotekst med OpenAI Whisper V3. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Metodekapitlet er en viktig del av en akademisk oppgave, for uten metode så blir det jo ingen undersøkelse.

[SPEAKER_01]

Måten vi gjør ting på er det som skiller vitenskap fra alt annet.

[SPEAKER_00]

Dette er podkasten om akademisk skriving, laget i samarbeid mellom biblioteket ved Universitetet i Stavanger, Norduniversitet og Høyskolen i Østfold.

Jeg heter Ingeborg Marie Jensen og driver studieverksted ved Universitetsbiblioteket i Stavanger.

Jeg har med meg Jora Øyslien, matematiker og professor i medisinsk statistikk.

Hva er det som er viktig når du skal velge metode for oppgaven din?

[SPEAKER_01]

Det er veldig viktig å huske at metode skal gjøre en veldig spesifikk jobb i oppgaven din.

Metoden skal besvare det spørsmålet du lurer på.

Starten er altså ikke metoden, starten er spørsmålet ditt, det du vil ha svar på.

Og ulike spørsmål krever ulike svar og ulike metoder for å komme frem til svaret.

Det er mange som tenker at det er en sånn fight mellom kvantitativ og kvalitativ metode, men det er ikke det.

Det er bare ulike metoder som besvarer ulike spørsmål.

Det er viktig å ta innover seg.

Hvis det er sånn at jeg har veldig lyst til å bruke kvantitativ metode, men spørsmålet egentlig best besvares med en kvalitativ metode, ja, da må du endre spørsmålet ditt.

Eller så må du bruke en kvalitativ metode for å besvare det du lurer på.

[SPEAKER_00]

Kan du før vi går videre bare kort forklare forskjellen på kvalitativ metode og kvantitativ metode?

[SPEAKER_01]

Kvantitative metoder handler om kvantiteter.

Det er tall, ting vi kan måle og regne på.

Det er ganske mye vi kan måle og regne på, men det er ikke alt.

En del kvalitative oppgaver, metoder, tar tak i helt andre kvaliteter ved dataene enn de direkte kvantifiserbart målbare.

[SPEAKER_00]

Mange tenker kanskje at hvis de skal bruke kvalitative metoder, så trenger de ikke tenke så veldig mye over metoden sin, at det er noe de holder mer på med i kvantitative forskning eller oppgaver.

[SPEAKER_01]

Ja, av en eller annen grunn så tror man at kvalitative oppgaver kan man bare holde på å synes i vei.
Men det er også ganske strenge krav til hva en kvalitativ metode er. Fordelen med kvantitative metoder er at tall er veldig enkle, adskilte, tydelige enheter, så vi vet veldig godt hvordan vi skal håndtere dem, og alle skjønner at det er matematikk og alt dette her.
Kvalitative metoder, litt mer sånn uhangriplig for mange, men de er like stramme og sterke, bare ikke like lett å kjenne igjen. Så der flyter mange ut og dommer seg litt ut, for de tar ikke metoden sin skikkelig på alvor.

[SPEAKER_00]

Det er kanskje lett å tenke seg at det å intervjuer eller lese en tekst, at det er noe alle kan.

[SPEAKER_01]

Ja, du tror at fordi du kan lese en tekst, så kan du analysere den. Men det er en del problemer med kvalitative metoder som du slipper i kvantitative problemer.
For eksempel bare det at det er du som intervjuer. gjør jo noe med dataen du får inn.
Kvantitative data har ikke den innbygde problematikken. Men om det er jeg som går ut og måler temperaturen, eller du som går ut og måler temperaturen, så får vi 13,7 grader uansett.
Men det er klart, hvis du, en liten dame på 1,67, går inn i et rom for å intervjuer noen, så får du antageligvis andre svar enn om jeg, som er en stor mann på to meter, går inn og snakker med de samme menneskene.
det er den kvalitative biten av det som du er nødt til å ta høyde for på en helt annen måte enn i de kvantitative studiene.

[SPEAKER_00]

Det er jo det som er viktig å diskutere i en metodedel, og det er jo derfor jeg tenker at den metodedelen ofte blir mer omfangsrik i en kvalitativ studie enn i en kvantitativ, fordi det er mange flere forbeholder om og menn som du må faktisk ha med og vise at du kjenner til og vet om konsekvensene av.

[SPEAKER_01]

Ja, tall er ofte mye mer entydig å forholde seg til, mye mer spott og noe presise, mens i de kvalitative studiene så er det et større handlingsrom, en større grad av kompleksitet i dataene, som du må diskutere på en annen måte.

[SPEAKER_00]

Kan du si litt om den metodedelen i en oppgave?
Hva skal den inneholde?

[SPEAKER_01]

Metodedelen sin jobb er jo det å vise hvordan du har besvart spørsmålet ditt.
Metodedelen skal altså gjøre det mulig for andre å skjønne nøyaktig

hva du har gjort og hvorfor, slik at de kan gjenskape det samme som deg.

Metodedelen er det viktigste kapittelet du egentlig skriver ned. Og det handler rett og slett om hva som er konsekvensen av metoden. Altså diskusjonene våre i slutt av en oppgave bygger jo på resultatene vi fant.

Og resultatene vil avhenge av hvilken metode vi brukte.

Velger du en annen metodisk innfallsvinkel, så vil du få andre svar og andre diskusjoner og konklusjoner.

Derfor vil feiten i akademia veldig sjeldent stå med resultater.

Det er det som skjer i det offentlige rom og diskusjoner og sånn.

I akademia står feiten om metodevalgene.

Valgte du god, riktig, optimal metode basert på det du faktisk lurte på?

[SPEAKER_00]

Og de spørsmålene der er jo ofte mer kompliserte i en kvalitativ analyse.

[SPEAKER_01]

Ja, altså jeg har en kollega av meg som litt sånn flåsete, sier at kvantitative studier, det er når du vet nøyaktig hva du lurte på, kvalitative studier er når du er litt mer usikker.

Hvis jeg kan gå ut og måle det, måle blodtrykk, så måler jeg blodtrykk, og så regner jeg på det.

Hvis jeg ikke vet helt hva det er som trengs for å besvare det jeg lurte på, så må jeg snakke med noen, føle meg litt mer fram, og da får du mye større informasjonsverden å bevege deg i, slik at metodene blir mindre entydige, informasjonsjunglen litt større, så du må holde tunga skikkelig rett i munnen.

[SPEAKER_00]

Ja, og ikke bare tunga, men du må jo skrive veldig eksplisitt og tydelig i en metodedel, og jeg tenker at oftest er kanskje metodedelen litt enklere å skrive også, for du skal bare beskrive nøyaktig hva du har gjort, og hvorfor du har gjort det, og begrunne det.

[SPEAKER_01]

Ja, du vet jo hvorfor du valgte den metoden.

Og det håper jeg virkelig at du vet.

Hvis ikke så er du ute og sykler.

Så da skal du bare fortelle det.

Fordi sånn og sånn, så har vi gjort sånn og sånn, og sånn og sånn. Ferdig.

Det er en tydelig grei sak.

Og du trenger heller ikke da drive å utbrodere alt mulig du har lært i disse metodebøkene.

Vi har alle lest i metodebøkene.

Vi kan det der og der.

Det du trenger å vise meg er at du har lest og skjønnet hva du har lest, sånn at du har valgt riktig metode.

[SPEAKER_00]

Jeg tenker at det å knytte metodeteorien som du har i metodeboka dine, knytte den til den undersøkelsen du faktisk har gjort, og bruke den for å argumentere for de valgene du har gjort i din undersøkelse, at det er poenget, at dette ikke er en konkurranse i hvem som er best til å sitere metodeboka.

[SPEAKER_01]

Nei, på ingen måte.

Og det er ofte veldig takknemlig dette her å sette seg ned og si at vi hadde samlet inn sånn og sånn informasjon, sånne data, og de hadde de og de egenskapene, så derfor har vi gjort sånn og sånn. Jeg er jo vant med når vi publiserer vitenskapelige artikler innenfor medisin og helse, hvor du har 3000 ord, det er alt. Og det handler jo om medisin og helse, og der pleier vi ofte å kappe ned metodekapitlene til bare noen veldig få linjer. Og det er jo en sånn kunst i seg selv å ta hele problemstillingen, hele introduksjonen, og pøse ned inn i to linjer som sier at fordi vi lurte på det, samlet inn de tallene, så regner vi i sånn resultat, moving on. Det er en deilig tilfredsstilse i det å gjøre dette kort og presist og enkelt for leseren.

[SPEAKER_00]

Ja, og det som også er viktig er å vise hvilke svakheter som er i for eksempel materialet ditt.

[SPEAKER_01]

Ja, absolutt.

Og jeg som da kommer fra den kvantitative siden, i vår verden for tiden så er det veldig mye snakk om big data. Så lenge du har masse, masse informasjon, så kan du få svar på alt mulig rart. Altså problemet med informasjon som allerede er samlet inn, store datamengder, er jo det at de er jo bare samlet inn. De er ikke samlet inn for å besvare et helt spesifikt spørsmål. Så det som ofte skjer er at når du får informasjonen i fanget, så begynner man å tenke «Hvilke spørsmål tillater dette datamaterialet meg å spørre?» Det er ikke et forskningsspørsmål. Du er nødt til å ha spørsmålet først, og så må datamaterialet støtte opp under spørsmålet. Det er veldig lett å la seg blende av store datamengder, men hvis det ikke er de datene du trenger, så hjelper det ikke om det er mye eller lite.

[SPEAKER_00]

Så du er nødt til uansett å starte med en forholdsvis god problemstilling, og vite ganske nøyaktig hva du har tenkt å finne ut, før du egentlig kan velge en metode eller forklare hva du har tenkt å gjøre?

[SPEAKER_01]

Hvis du starter med metoden og sier jeg har lyst til å bruke denne

metoden, da må du plutselig konstruere en problemstilling som treffer inn, og det blir veldig ofte konstruert. Det merker du som leser også, at her har noen laget en problemstilling fordi de har så lyst til å bruke denne metoden.

[SPEAKER_00]

Men jeg tenker, på den måten så blir jo metodekapittlet egentlig også et slags drøftingskapittel, fordi du skal diskutere den metoden du har valgt ut ifra den teorien som du bruker til din metode.

[SPEAKER_01]

Ja, du må argumentere for hvorfor du velger å bruke denne metoden, og hvorfor det er en bra måte å besvare spørsmålet ditt på, gitt informasjonen du også da samler inn.

[SPEAKER_00]

Så moralen er altså ...

Pass på at metoden du velger er den som er best egnet til å svare på akkurat de spørsmålene som du stiller deg.

Vær nøye med å beskrive hva du faktisk har gjort og begrunne valgene dine.

Takk for at du var med oss.

Takk til dere som hørte på.

Få med dere de andre podcastene våre om akademisk skriving, og lykke til med skrivearbeidet.